

Efeze 3

14 Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader,
15 die de vader is van elke gemeenschap in de hemelsferen en op aarde.
16 Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest,
17 zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gevestigd blijft in de liefde.
18 Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen,
19 ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid.
20 Aan hem die door de kracht die in ons werkt bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken,
21 aan hem komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, tot in alle generaties, tot in alle eeuwigheid. Amen.

Openbaring 21

10 Ik raakte in vervoering, en hij nam mij mee naar een heel hoge berg en liet me de heilige stad Jeruzalem zien, die uit de hemel neerdaalde, bij God vandaan.
11 De stad schitterde door Gods luister, met een schittering als van een edelsteen, als een kristalheldere jaspis.
12 Ze had een grote, hoge muur met twaalf poorten en bij elke poort stond een engel. Op de poorten waren namen geschreven: de namen van de twaalf stammen van Israëls zonen.
13 Vanuit het oosten gezien waren er drie poorten, vanuit het noorden drie, vanuit het zuiden drie en vanuit het westen drie.
14 De stadsmuur had twaalf grondstenen, met daarop de namen van de twaalf apostelen van het lam.
15 Degene die met mij sprak had een gouden meetstok om daarmee de stad, de poorten en de muur op te meten.
16 De stad was vierkant, even lang als breed. Hij mat de stad met zijn meetstok: twaalfduizend stadie, zowel in de lengte als in de breedte en in de hoogte.

EFEZE 3:14-21

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Stel: er is een land waar men maar twee dimensies kent: lengte en breedte. In dat land ziet men alleen maar punten, lijnen, rechthoeken, vierkanten en cirkels. Je zou dat land 'Platland' kunnen noemen. Want door het ontbreken van hoogte en diepte zijn bollen en kubussen onzichtbaar. Alleen als je -zoals wij- drie dimensies kent -lengte, breedte en hoogte- kan je perspectief zien. Is het gek om te geloven dat er een wereld is met een vierde dimensie? Niet alleen onze zichtbare wereld met lengte, breedte en hoogte, maar een dimensie meer, die je niet ziet: de wereld van God, Christus, de engelen, de hemel. Als je voorganger bent geloof je daarin en sta je daarvoor.

Je zit wel met een probleem, want je kan het niet bewijzen, niet meten, niet tellen. Dat is het moeilijke als je predikant bent: je getuigt van dingen die je niet ziet. Je bent dan soms een dwaas in een wereld waarin wordt gescoord met het waarneembare: bewijzen, statistieken, grafieken en tabellen. Want jij komt met verhalen die alleen een vermoeden geven van die andere wereld. Om er toch een beetje bij te horen zeg ik dan altijd tegen mensen die mij niet kennen en willen weten wat ik doe: 'ik werk bij de grootste multinational, heb de beste baas, handel in duurzaam product dat ik gratis weg geef, maar mensen alles kost'. Toch besef ik tegelijk dat ik mijn beroep daarmee tracht op te waarderen.

Voorganger zijn is een dwaas ambt. Maar ik troost me in goed gezelschap te zijn. Ik ben even dwaas als die hele stoet van mensen uit de Bijbel en daarna die ook van die vierde dimensie getuigen. Even dwaas als die apostel in de brief aan de Efeziërs. Hij kent ook die vierde dimensie, die trouwens heel specifiek wordt ingekleurd. Het gaat nooit zomaar over het bovennatuurlijke, maar over Gods hemelse liefde, die zichtbaar is geworden in Jezus Christus aan het kruis. En het is zaak dat deze liefde in een gemeenschap op aarde zichtbaar wordt. Van die liefde moeten mensen meer gaan begrijpen en beter kennen. Want die liefde raakt alle dimensies van ons zichtbare leven.

Om te beginnen met de *dimensie van de lengte*.

Over lengte gesproken: lang is God al bezig met zijn liefde. Het begon bij de Schepping, toen kwam de roeping van Israël en tenslotte ging het via Jezus Christus naar alle volken.

Nu is onze moderne wereld is vergeven van de dimensie van de lengte.

Een van mijn hobby's is sterrenkunde en ik weet dat men daar spreekt over het ontstaan van alles heel lang geleden: 15 tot 20 miljard jaar.

En de mens zou een verschijning zijn van de laatste seconden.

Het zijn allemaal theorieën, maar je kunt je voorstellen dat je je dan verloren voelt.

Want wie ben je dan, waar kom je vandaan en waar gaat alles naar toe?

Daar geeft de wetenschap geen antwoord op.

Daarvoor moet je zijn in dit boek vol verhalen waar we horen van een liefdevolle Stem die het doodse zwijgen heeft verbroken: je bent gewild uit liefde en je gaat ergens naar toe, je lost niet op in het niets, maar er wacht iemand op je en het heeft zin om te leven.

En dat het allemaal lang duurt: God heeft blijkbaar de tijd, Hij is lankmoedig, dat is lang van adem, heef geduld met u jou en mij.

Ik zie het als mijn taak en roeping mijzelf en anderen daar bij te bepalen.

De tweede dimensie waarover de apostel spreekt is die van de *breedte*.

Door Jezus Christus is Gods liefde breed geworden: tot buiten de grenzen van Israël is er wereldwijd een gemeente ontstaan van Joden en niet-Joden.

Breedte typeert ook onze moderne wereld: telecommunicatie, televisie, telescoop... of internet, internationaal.

Vandaag doet een jongere meer indrukken op in een dag dan een boer uit Middeleeuwen in zijn hele leven.

Onze horizon breder, onze leefwereld ruimer, sneller, en we hebben van alles meer.

Aan de andere kant: je wordt gebombardeerd met informatie en beelden waarin je

soms geen lijn kunt ontdekken; bedolven onder spullen.

En: mensen kunnen op de maan komen, maar soms bereiken ze elkaar niet; we zijn ver in de wetenschap, maar geen stap verder gekomen in de liefde.

Ik zie het als mijn taak ervan te getuigen dat onze brede wereld geborgenheid kent, dat in dit grote heelal een hart klopt.

'Het diepste geheim van de kosmos', zei dichter en verzetsstrijder van Randwijk, 'is geen grilligheid, maar barmhartigheid!'

Laten we dat maar breed uitmeten in een kerk waarin de een niet ritmisch Psalmen zingt met een hoed op, de ander een Opwekkingslied uitjubelt met geheven handen, en weer anderen Gregoriaans, Byzantijns zingen, of dansen bij negro spirituals, of geknield Taizéliederen bij herhaling zingen.

We zijn geborgen!

Ik reis graag naar Bijbelse landen en in een kerk die een koepel heeft zoek ik een plafondschildering van de Christus: waar je ook staat, Hij kijkt je aan met zijn milde, liefdevolle, maar gezagsvolle ogen.

De derde dimensie waar de apostel over komt te spreken is de *hoogte*.

Hij wil daarmee benadrukken dat Jezus Christus verheven is boven allen en alles.

Nu is onze moderne wereld vol hoogte: hoge productiecijfers, hoge kijkcijfers, hoge inkomens, hoge wolkenkrabbers.

En toch: we komen de verheven God zo moeilijk tegen en weet u waarom?

In feite leven wij laag bij de gronds, oppervlakkig.

Heel veel wordt naar beneden afgerond: liefde is niks anders dan een zaak van klieren en hormonen, God is niks anders dan een plekje in de hersenen, de kerk is niks anders dan mensenwerk.

Alles wat verheven is wordt omlaag gehaald.

Kennen wij nog hoge waarden?

Een fiestenmaker antwoordde op de vraag wat hij deed: ik ben op weg naar het koninkrijk van God en onderweg repareer ik fietsen. Dat is verheven!

Kent u die Joodse Witz: een Joodse makelaar prees een huis aan met een ontzettend grote tuin.

Toen er kijkers kwamen zagen ze een klein tuintje van 3 meter breed en anderhalve meter lang!

Oplichterij! Zeiden ze. Maar de Jood antwoordde: kijk eens wat een hoogte!

Ik zie het als mijn taak om samen de blik omhoog te heffen: in de kleine en gewone dingen de hoogte leren zien van de liefde van Christus.

Je bent op weg naar Gods Koninkrijk en ondertussen verschoon je luiers, was je mensen, doe je zaken, geef je onderwijs, timmer je, zaai je en oogst je.

Heb je handicaps, ben je chronisch ziek? Weet je een hemelburger.

Wacht eens: de apostel komt ook nog te spreken over de dimensie van de *diepte*.

Opmerkelijk, hij spreekt over een dimensie, die er straks niet meer zal zijn

In het boek Openbaring wordt de hemelse stad Jeruzalem als een volmaakte kubus getekend.

Maar als daar door een engel de stad wordt gemeten, dan staat er dat de lengte, breedte en hoogte van de stad gelijk zijn.

Niets hoor je meer over de dimensie van de diepte - die is verdwenen.

Die diepte is er nu nog wel: je komt die tegen in de mens, die raadselachtig handelt, in de natuurrampen, in ziekte, in dood.

Zeg dominee: hoe zit het met uw eigen diepte; heeft u nooit eens twijfels, hoe kan u

altijd op die preekstoel staan met al die zekerheden?

Ten eerste: ik preek allereerst tot mezelf en herinner mijn twijfelend persoontje aan de enige zekerheid waar al die anderen van getuigen: God.

Ten tweede: twijfels heb ik, maar ik maak me er nooit zoveel zorgen om.

Als ik mij als acrobaat van het geloof bevind op grote hoogte, dan mag ik bij een val vertouwen op de Vanger, beneden in de diepte.

En die Vanger is er altijd.

Ik zal u twee verhalen ervan vertellen.

Ik eens op een dieptepunt. Wat voor zin had mijn werk eigenlijk?

En zomaar in een warenhuis ontmoette ik een man met een been in een rolstoel: hij bleek Jood te zijn die in Auschwitz zijn hele familie had verloren, maar zeer gedreven. 'Waar haalt u die passie vandaan? Vroeg ik. Het is het geheim van mijn grootvader die rabbijn was: 'Koper heeft het nog nooit gewonnen van goud'. Begrijpt u dat? Nee, ik begreep er niets van! 'Wel, heel veel mensen jagen het koper achterna en ze denken dat het goud is, maar het is het niet. U heeft goud. Dat heeft intrinsieke waarde. Haal al uw inspiratie eruit.'

Ik weet van daarna niets meer, maar wekenlang heb ik geleefd op grote hoogte.

Of een ander voorbeeld.

Ik zei op een avond tegen mijn vrouw: ik doe eigenlijk niks dan luisteren, lezen en spreken. Wat zet dat voor zoden aan de dijk? Mijn vrouw herkende dat.

De volgende dag ga ik op bezoek bij iemand en die zegt tegen mij: 'dominee, u heeft een raar beroep, u doet niks anders dan luisteren, lezen en spreken'. Ik was perplex.

En daarna zegt een dochter: 'maar als mensen het belangeloos doen is het waardevol.' Wekenlang bleef dit bij mij.

In de diepte is er altijd weer de Vanger die je brengt op de hoogte van zijn liefde.

Wij mogen leven in de ruimte van Gods liefde.

Dat is niet altijd makkelijk en daar moet je ook wat voor doen.

Zoals je iconen niet gelijk kan waarderen en je met veel uitleg moet speuren naar schoonheid, zo is het ook met de liefde van God in deze wereld.

Die lijkt bedekt door beelden van het nieuws, door ziekenhuisopnames en sterfgevallen.

Maar geef niet op en bid er om.

Bid tot die God die oneindig veel meer kan doen dan we vragen of denken, de God en Vader, die Jezus Christus uit de doden heeft opgewekt.

Zing ervan en wat een geluk dat Efeze 3:14-21 op muziek is gezet.

Want als je zingt kom je even in die vierde dimensie van de liefde van God in Christus en die doortrekt je hele bestaan van lengte, breedte, hoogte en diepte.

Een voorganger is misschien een dwaas, een christen is wellicht dwaas.

Laten we dat nog maar een tijdje blijven, want eens zal deze dwaasheid de hoogste wijsheid blijken te zijn.

Amen